

TAK, ER ET FATTIGT ORD!

Til gradueringsfesten den 29/11 2008 var alt fryd og gammen. Vi havde det alle sjovt og da tiden kom, gik vi samlet i byen og festede videre. Sifu Frank stoppede os alle på vejen derned og sagde: "lige et alvorsord inden vi kommer ned i byen: I skal huske på, at vi alle repræsenterer klubben og skal opføre os derefter". Hvad jeg senere erfarede i så høj grad mandag eftermiddag i Retten i Kolding, var Alvoren bag de vise ord.

Da klokken blev 4.40 lørdag morgen blev jeg enig med mig selv om at jeg skulle hjem i seng. Selvom natklubben vi alle var inde på lukkede 20 minutter efter, kunne jeg ikke overskue at skulle stå i kø sammen med alle andre for at få min jakke og vente til alle var samlet udenfor for at gå hjem eller først have noget at spise. Derfor gik jeg rundt og sagde farvel til alle. Da jeg gik ud for at hente min jakke gik Sifu Frank med, og da jeg kom udenfor vendte jeg mig om for at sige ordentlig farvel til Sifu. Han gjorde tegn til at jeg bare skulle gå og at han ville følge mig "hjem" til dojo for at sove. Jeg sagde mange gange til Sifu, at han altså ikke behøvede at følge mig hjem, og at jeg kunne få en chance for at lære hvordan jeg ville reagere hvis jeg kom ud i en situation jeg ikke umiddelbart kunne overskue. "Fantastisk" kom det fra Sifu Frank. Jeg blev ved med at gentage det for ham – formuleret på forskellige måder – for at få ham til at gå ind til de andre og nyde den korte tid sammen med de andre, indtil de lukkede. Selvfølgelig endte det med at jeg stod udenfor dojo's glasdør sammen med Sifu Frank, der havde fulgt mig helt hjem. Sifu Frank gik ikke fra dojo's yderdør indtil han kunne se at havde låst døren efter mig.

Jeg lagde mig til at sove, og sov dejligt under min varme dyne.

Mandag eftermiddag skulle jeg være domsmand i Retten i Kolding.

Jeg kom ind i retssalen og skulle sidde ved et langt bord, hvor jeg skulle sidde på venstre side af dommeren og en anden domsmand på den anden side. Jeg havde altså 1/3 af stemmerne.

Retssagen gik i gang.

I dette tilfælde var det en sag om vold af særlig grov karakter. Det viste sig at 3 unge fyre var blevet offer for et overfald med varige mén til følge hos den ene.

I sagen blev der vist billeder fra et overvågningskamera og da sekvensen rullede over computerskærmen, vendte min mave sig ved tanken om at det *kunne* have været mig selv den foregående lørdag morgen. Jeg fik det fysisk dårligt, og måtte bruge alle mine kræfter på at vende min tankegang til noget positivt. Jeg fik et billede i mit hoved af Sifu Frank, der fulgte mig hjem. Det var *det* der gjorde mig i stand til at fortsætte sagen.

Jeg fik lært, at den måde Sifu Frank fulgte mig hjem på, ikke var til yderligere gene for ham, men tvært imod en gave fra ham. Jeg kom sikkert hjem og fik noget at tænke over. Kan man ønske sig mere?

Når vi går i byen, så bliv samlet i flokken, drik ikke mere end du er klar nok i hovedet til at kunne håndtere en pludselig opstående situation. Vær sikker på at alle kommer sikkert hjem.

Danielle McDavis